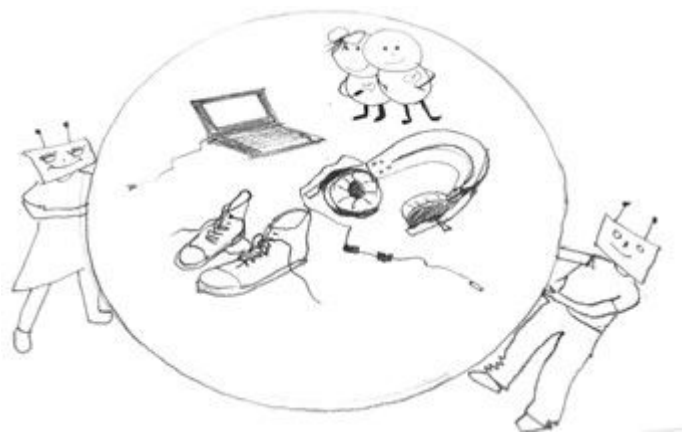




## IZ PERSPEKTIVE KVALITETNE NASTAVNE PRAKSE

„Sloboda je blagostanje koje čovjeku širi krila, a obrazovanje je zlatni ključ slobode“



## Iz perspektive kvalitetne nastavne prakse

**Tehnički pristupi, informatička postignuća i eksperimenti u fizici su temelji inovativnih pristupa u nastavi**

*Poseban izazov u radu mi predstavlja žongliranje između tri predmeta, za različite dobne skupine ili razrede, ali kako kažu: „Kad ti život da limun, napravi limunadu“! Tako da u radu tražim sponu između fizike, informatike i tehničke kulture, što podrazumijeva dodatne pripreme i pažljivo planiranje nastave. Ovo su predmeti gdje učenici razvijaju svoja znanja, kreativnost i vještine kroz različite oblike rada. Svakodnevno se susrećemo sa različitim izazovima u nastavi jer za praktično izvođenje nastave potrebno je pored adekvatnog prostora imati i potrebne materijalne resurse.*

*Samira Brkić (rođena 1972. godine u Bugojnu) nakon završene gimnazije u Bugojnu, završila je studij na Nastavničkom fakultetu Univerziteta „Džemal Bijedić“ u Mostaru za nastavnicu grupe predmeta fizika, informatika sa tehničkim odgojem. Nastavničku karijeru je započela 2008. godine u Osnovnoj školi „Safvet – beg Bašagić“ Novi Travnik i JU „Prva osnovna škola“ Donji Vakuf, čija je uposlenica sve do danas. Održavala je više godina edukativne kurseve iz informatike u KC „Princeza Dzevhara“ Bugojno. Tokom svog predanog rada, aktivno je radila na profesionalnom usavršavanju, te sa svojim učenicima učestvovala na takmičenjima iz fizike i tehničke kulture, gdje su ostvarivali zapažene rezultate. Misija joj je da ostane upamćena kao dobra nastavnica, kolegica, kao i stručan, vrijedan prosvjetni radnik.*

2008. godine počela sam raditi u osnovnoj školi. Sam početak rada u školi je bio stresan, što zbog složenosti, odgovornosti i zahtjeva koji ovaj posao iziskuje, tako i zbog organizacije i balansiranja

sa privatnim obavezama. Oskudna snadbjevenost materijalnim resursima, zastarjela postojeća informatička oprema, velika brojnost učenika u odjeljenjima i neopremljenost kabineta su bili veliki izazov meni, kao nastavnici na početku rada u obrazovanju. Ono što je je za mene bio imperativ u tom vremenu je da iz sebe izvučem maksimum i da sistematično što kvalitetnije isplaniram svoj čas, da bi nastava bila što zanimljivija i učinkovitija. Posao kojim se bavim zahtjeva trud, vrijeme, puno strpljenja i mudrosti, a čini mi se najviše ljubavi prema djeci i ovom pozivu.

Od prvog susreta sa djecom znala sam da koliko god je naš posao zahtjevan, toliko je i lijep, ako u učionicu ulazimo prirodno i sa iskrenom željom da budemo u službi učenika, a znanje koje imamo da im približimo i nesebično dajemo. Želja mi je da naše učenike vidim sretne i da sa radošću dolaze u školu, dok istovremeno rastu i razvijaju se u samosvjesne, odgovorne i samopouzdate ličnosti. Fakultet nas ne može svemu naučiti i pripremiti za sve situacije sa kojima se susrećemo, pa svoje stečeno akademsko znanje nadopunjujemo ličnim životnim iskustvom, kao i novim radnim iskustvom koje nam donese sam rad u nastavi. Svakako da konstantno radim na profesionalnom usavršavanju, kako bih stekla nove kompetencije koje ću primijeniti na času. Godine rada donesu rast i sazrijevanje tako da imam želju i trudim se više nego ikada da učenicima impliciram nova saznanja i prenesem kvalitetno znanje koje će im biti dobar temelj za napredovanje kroz buduće školovanje.

Razvoj tehnike i tehnologije je postavio nove zahtjeve i trendove u koje moramo biti uključeni, tako da je potrebno da savladamo nove vještine, te pratimo zahtjeve tržišta. Zato, da bismo išli ukorak s vremenom, pratim novu literaturu, uz djecu i sama učim, jer moramo biti spremni na cjeloživotno učenje ako želimo da naš rad ima kvalitet i uspješan kontinuitet.

Za učenje i poučavanje nastavnog predmeta Tehnička kultura potrebna je opremljena radionica, alat, pribor i materijal kako bi sam proces nastave unaprijedili i doveli na novu razinu. Trudim se da kreiram efikasno i efektno učenje, da povezujem sadržaje jednog ili više predmeta u tematsku cjelinu. Sve ovo je rezultiralo da naši učenici godinama sudjeluju na različitim razinama takmičenja i ostvaruju zapažene rezultate, tako da našu Prvu osnovnu školu Donji Vakuf predstavljaju u najboljem svjetlu. Za svakog nastavnika je velika radost biti mentor tim učenicima, imati priliku raditi sa tako izuzetnom djecom i biti jednim dijelom njihovog života. Kroz dodatni rad se još bolje upoznajemo i sklapamo prijateljstva za cijeli život.

Cilj nastave Tehničke kulture je izgraditi poduzetnički i stvaralački način mišljenja, te učenike osposobiti za primjenu tehničkih postignuća u životnom okruženju. Uz podizanje korelacije između predmeta koje predajem kao i sa drugim predmetima, učenici pokazuju poseban interes za rad na računarima i izradu praktičnih radova od kartona, papira, žice, stiropora itd. Izrađujemo čestitke, makete, hidraulične sprave, figure od stiropora, nakit od žice, kutijice različitih oblika, kao i druge predmete za svakodnevnu upotrebu koje izlažemo u holu škole i prezentujemo kroz izložbe naučno – tehničkog stvaralaštva. Kako nam se smjenjuju generacije učenika, trudim se da pratim i zahtjeve novih generacija, da procijenim temeljno znanje i njihove ambicije, kako bi nastavili sa

pozitivnim i kvalitetnim nastavnim praksama koje će doprinijeti da učeniku nastava nije monotona i zamorna. Jedan od važnijih ciljeva škole za 21. vijek je upotreba savremenih tehnologija i razvijanje informatičke pismenosti. Svakako da upotreba tehnologije može omogućiti prezentiranje nastavnih sadržaja na jedan inovativan način. U nastavi koristimo različite programe, aplikacije i internet, pri čemu moramo biti dovoljno osvješteni kako bi učenike konstantno educirali o sigurnosti pri radu na internetu i da kritički procijenimo šta je prikladno za djecu, a šta može biti za njih izazov sa nepoželjnim posljedicama. Svakom nastavniku, ma koji predmet da predaje, veliki utjecaj i značaj imaju pohađanje kvalitetnih seminara, učenje kroz konkretne praktične vježbe i radionice, koje će moći istovremeno implicirati u nastavnu praksu. Biti na seminaru gdje ćemo samo slušati teorijska znanja, a bez konkretne primjenjivosti, smatram zastarjelim i neefikasnim metodama poučavanja. U nastavi fizike je poželjno koristiti eksperimentalne metode, simulacije na računarima kao i praktična primjena različitih mjernih aparata i uređaja kako bi usvajanje znanja kod učenika bilo lakše, jer znamo da učenici gotovo uvijek zaziru od predmeta kao što su matematika i fizika. Mislim da svaki učitelj, nastavnik, profesor želi ostaviti kod učenika dojam da je na času dao svoj maksimum u poučavanju, i da bude nastavnik po mjeri učenika. Možda učeniku neće trajno ostati u sjećanju ono što je učio na času, ali će osobenost nastavnika ostaviti neizbrisiv trag, kao i njegov pristup prema učeniku, a pogotovo njegov pristup u rješavanju nekog problema. Zbog toga mi kao predavači moramo biti uvijek svjesni da su ispred nas živa bića, koja su u procesu razvoja u svakom pogledu, koja imaju svoj život i mimo škole, a koji uvijek i nije idiličan. Znati procijeniti kad djeci treba potreban vjetar u leđa, odnosno dodatna podrška je posebno znanje. Svi koji rade u obrazovanju znaju da se rad nastavnika ne završava izlaskom iz školske zgrade, da tu ima mnogo promišljanja, rada, pripremanja, a pogotovo za nastavnike razrednike koji zaista imaju mnogo dodatnih obaveza, kako bi svoje odjeljenje uspješno vodili kroz školovanje. Zato bi zaista bilo poželjno da se nastavnici ne opterećuju aktivnostima koje nisu svrsishodne, ali zahtjevaju vrijeme i energiju, već da se to vrijeme iskoristi pametno u konkretnom radu sa učenicima. Za obavljanje mnogostrukih uloga koje stoje ispred nas, nastavnik mora ostati trajno motivisan i da ima podršku na svim nivoima vlasti. Ne bih voljela da nekada, ako doživim penziju, da budem prosvjetni radnik koji će žaliti i biti razočaran što nije učinio više i što nije odgovorno i kvalitetno odradio svoj posao ili odgovorio zahtjevima koje to vrijeme donese. Jer smatram da smo sposobni uraditi više u odnosu na ono što mislimo da možemo. *Misija* mi je u radu koristiti metode i načine poučavanja koje su usmjerene na učenika da bi potakla aktivno učenje. Metode koje vidim da bi bile efikasne i lahko primjenjive, a koje će potaknuti interakciju između učenika i nastavnika, ili između samih učenika su organizovanje radionica i okruglih stolova koje će se tematski baviti problemskim pitanjima nastave. Učenici aktivno prate prirodne pojave i njihovo povezivanje sa stvarnim životom. Provođenje anketa i upitnika za učenike, putem kojih će davati svoje prijedloge i sugestije za nastavni predmet. Organizovanjem eksperimentalnog dana koji će imati za cilj da kroz interesantne praktične pokuse i učenička istraživanja, dodatno učenicima približimo značaj i ulogu fizike u svakodnevnom životu. Cilj mi je također uvođenje i primjena interaktivne table, koja bi doprinijela da sam proces poučavanja i učenja bude sadržajnije, dinamičnije i atraktivnijim za djecu. Praktični radovi koje učenici izrađuju na časovima tehničke kulture mogu biti upotpunjeni izradom

određenog programa na nastavi informatike koji će doprinjeti definisanju funkcionalne uloge predmeta. Svakako da ne smijemo zanemariti rad na poboljšanju jasnog i preciznog izražavanja učenika koji se može potpomoći i usavršiti izradom tematskih prezentacija koje će učenici prezentovati na časovima ili u okviru radionica i debata.

***„Sloboda je blagostanje koje čovjeku širi krila, a obrazovanje je zlatni ključ slobode“***

Samira Brkić, *nastavnica*

## Tags

Cjeloživotno učenje

## Collections

Objava